

תהלים • פרק ק"ט

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this painful yet deeply faithful kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem against his deceitful enemies who repay his love with hatred, slander, and baseless persecution. Dovid pours out his broken heart, describing himself as a poor and needy beggar whose knees totter from fasting, and he begs Hashem to intervene so that everyone will recognize Hashem's saving hand. He asks that the curses of his pursuers recoil upon them, while he remains steadfast in his emunah, promising to publicly praise Hashem Who always stands at the right hand of the needy to save them.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

לְמַנְצֵחַ לְדָוִד מִזְמוֹר אֱלֹהֵי תְהִלָּתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ:

כִּי פִי רָשָׁע וּפִי־מִרְמָה עָלַי פִּתְחוּ דְבָרוֹ אֶתִּי לְשׁוֹן שָׁקֶר:

וְדַבְרֵי שִׁנְאָה סָבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם:

תַּחַת־אֲהַבְתִּי יִשְׁטֹנוּנִי וְאֲנִי תַפְלָה:

וַיִּשְׁמְעוּ עָלַי רָעָה תַחַת טוֹבָה וְשִׁנְאָה תַחַת אֲהַבְתִּי:

הַפֶּקֶד עָלַי רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל־יָמִינוּ:

בְּהִשָּׁפְטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתַפְלָתוֹ תִּהְיֶה לְחִטָּאָה:

יִהְיוּ־יָמָיו מְעֻטִּים פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר:

יִהְיוּ־בָנָיו יְתוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה:

וְנוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשָׂאֵלוֹ וְדָרְשׁוּ מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם:

יִנָּקֶשׁ נוֹשָׂה לְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּבְּזוּ זָרִים יִגְיֵעוּ:

אֶל־יְהוָה־לוֹ מִשֶּׁנָּה חֶסֶד וְאֶל־יְהוָה חֲנוּן לִיתוּמָיו:

יְהִי־אַחֲרֵיתוֹ לְהַכְרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שָׁמַם:

יִזְכָּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל־יְהוָה וְחַטָּאת אָמוֹ אֶל־תִּמָּח:

יִהְיוּ נִגְד־יְהוָה תָּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ זָכָרם:

יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד וַיִּרְדֹּף אִישׁ־עֵנִי וַאֲבִיוֹן וְנִכְאָה לִכְבֹּד לְמוֹתָת:

וַיֵּאָהֱב קָלְלָהּ וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא־חָפֵץ בְּבִרְכָּהּ וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ:

וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָהּ כְּמִדּוֹ וַתִּבְאֵא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֹן בְּעַצְמוֹתָיו:

תהי־לו כְּבֹגֶד יַעֲטָה וּלְמִזְח תִּמְיֵד יַחְגְּרָה:

זֹאת פָּעֻלַת שְׁטָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהַדְּבָרִים רָעַע לִנְפְשִׁי:

וְאַתָּה יְהוָה אֲדֹנִי עֲשֵׂה־אֵתִי לְמַעַן שְׁמָךְ כִּי־טוֹב חֲסִדְךָ הַצִּילָנִי:

כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי:

כָּצַל־כְּנֻטוֹתַי נִהְלַכְתִּי נִנְעַרְתִּי כְּאַרְבֶּה:

בְּרַכִּי כְּשָׁלוֹ מִצּוֹם וּבְשָׁרִי כַחַשׁ מִשָּׁמֶן:

וְאֲנִי הָיִיתִי חֲרֻפָּה לָהֶם יְרֹאוּנִי יְנִיעוֹן רֹאשָׁם:

עֲזָרֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחֲסִדְךָ:

וַיִּדְעוּ כִּי־יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָה:

יִקְלְלוּ־הֵמָּה וְאַתָּה תִּבְרַךְ קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׁמַח:

יִלְבָּשׁוּ שׁוֹטָנִי כְלָמָה וַיַּעֲטוּ כַמְעִיל בְּשֵׁתָם:

אוֹדָה יְהוָה מְאֹד בְּפִי וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ:

כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשִּׁפְטֵי נִפְשׁוֹ: